

til at lade ministeren gribe ind. Det vil jeg gerne sige. Det er jo sådan set hensigten med det. Det har jeg da ikke skjult på noget tidspunkt. Det er ikke skjult på noget tidspunkt.

Det, der nu ligger, er så i virkeligheden spørgsmålet om, hvad det i givet fald er, der skulle ændres, for at det er noget, man synes er tilfredsstillende. Det er da klart, at der spørger jeg selvfølgelig vores medlemmer, som jeg har kontakt til, og der resulterer det så følgelig i det, der nu ligger, altså at hjemmelen ikke anvendes, uden at det er forelagt for Folketingets Finansudvalg, hvad det er, regeringen agter at gøre, således at det er muligt at sige, at det ikke er det, som flertallet ønsker. Det er rimelig, rimelig enkelt.

Formanden:

Der er ikke flere korte bemærkninger til finansministeren. Så tak til finansministeren.

Så går vi til privatister, og det er først hr. Niels Helveg Petersen.

Niels Helveg Petersen (RV):

For første gang i min tid som medlem af Tinget benytter jeg mig af muligheden for som privatist uden for ordførerrækken at tage ordet under tredje behandling af finansloven.

Jeg gør det, fordi der i dag senere skal stemmes om en tekstanmærkning, der bemyndiger finansministeren til at nedsætte statstilskuddet, ikke til amter og kommuner under et, men for den enkelte kommune og det enkelte amt skønmæssigt og uden præcise retningslinjer.

Finansministeren får ret til efter gennemgang af den enkelte kommunes eller amts budgetter at nedsætte statstilskuddet. Det er en vidtgående bemyndigelse. Dens lige er ikke set før, og det er absolut en skærpende omstændighed, at den kommer, efter at Finansudvalget for ganske nylig efter grundig debat har manet til stor forsigtighed med anvendelse af tekstanmærkninger.

Finansministeren har fundet et sjovt forsvar for sin handlemåde. Det vil aldrig ske igen, siger han. Det er jo ikke et forsvar for en forkert disposition, at det aldrig skal ske igen. Tværtimod burde det jo i virkeligheden vække til eftertanke. Når det aldrig skal ske igen, kan det måske være, fordi det ikke er så klogt og ikke så gennemtænkt – hvad det bestemte heller ikke er.

Så vidtgående en bemyndigelse over for det kommunale selvstyre har ingen finansminister nogen sinde før bedt om endsige fået af gode

grunde, fordi denne bemyndigelse flytter magt fra folkevalgte til en minister, der end ikke skal have Folketingets tilslutning til sine derfor ganske enevældige beslutninger. Det er her, striden står.

Så hører det med til sagen, at når det regner på præsten, så drypper det på degnen. Og indenrigs- og sundhedsministeren har skam også fået en bemyndigelse. Han kan bestemme, at den enkelte kommune eller det enkelte amt kan slippe for at få sit statstilskud beskåret.

Der står intet om, efter hvilke regler indenrigs- og sundhedsministeren kan beslutte, at en kommune alligevel ikke skal have sit statstilskud beskåret. Skal det gælde for store kommuner og små kommuner, jyske kommuner, er det kommuner med den ene eller den anden form for politisk flertal? Der står ingen retningslinjer for, på hvilket grundlag indenrigsministeren kan træffe beslutning om, at en kommune alligevel ikke skal have nedsåret sit statstilskud.

Jeg tror ikke, jeg får noget svar på efter hvilke retningslinjer, for jeg tror ikke, ministrene ved det i dag. Det er noget, indenrigsministeren bare kan gøre, og jeg må sige, at det må være den lækreste bemyndigelse, der nogen sinde er givet. Tænk at have magten til at bestemme, at amter og kommuner alligevel ikke skal betale og alligevel ikke får beskåret deres statstilskud for 3 mia. kr. Julen vil vare næsten lige til påske.

Kl. 17.10

Der har i de senere år i Danmark været en stærk debat om danske værdier. Hvad er det for nogle? Hvordan ser de ud? Det er der mange meninger om, og det er også udmærket. Men jeg tror, der er et, der er enighed om, og det er, at med lov skal land bygges. 1241, det er 764 finansår siden.

Den dybe uenighed om finansministerens og indenrigsministerens bemyndigelser drejer sig ikke om, om kommuner og amter skal overholde aftaler. Det skal de. Og jeg har også forstået, at kommunerne på et møde med finansministeren den 22. november faktisk gav tilslutning til, at de ville åbne deres budgetter og gå dem igennem i konstruktivt samarbejde. Få dage efter fremsatte så finansministeren sit forslag om bemyndigelse uden overhovedet at drøfte det med kommunerne.

Mange i oppositionen og nogle også i V og K har den opfattelse, at vi ved lovgivningen skal give nogle regler for samspillet mellem staten og kommuner og amter. Det er ikke et krav, vi har ført frem i denne debat. Vi har været meget